

מסכת מנחות

פרק ג

א. הקומץ את המנחה לאכל דבר שאין דרכו לאכל, להקטיר דבר שאין דרכו להקטיר, כשר. רבי אליעזר פוסל. לאכל דבר שדרכו לאכל, להקטיר דבר שדרכו להקטיר, פחות מפניית, כשר. לאכל כחצי זית ולהקטיר כחצי זית, כשר, שאין אכילה והקטרה מצטרפין:

ב. לא יצק, לא בלל, לא פתת, לא מלח, לא הניף, לא הגיש, או שפתתו פתים מרבות, ולא משחן, פשרות. נתערב קמצה בקמץ חביתה, במנחת כהנים, במנחת כהן המשח, במנחת נסכין, כשרה. רבי יהודה אומר, במנחת כהן המשח ובמנחת נסכין, פסולה, שזו בלילה עבה, וזו בלילה רכה, והן בולעות זו מזו:

ג. שתי מנחות שלא נקמצו, ונתערבו זו בזו, אם יכול לקמץ מזו בפני עצמה ומזו בפני עצמה, פשרות. ואם לאו, פסולות. הקמץ שנתערב במנחה שלא נקמצה, לא יקטיר. ואם הקטיר, זו

שְׁנֵקֻמָּצָה, עֲלֵתָה לְבַעָלִים, וְזוֹ שְׁלֵא נִקְמָצָה, לֹא עֲלֵתָה לְבַעָלִים.
נִתְעָרַב קֻמָּצָה בְּשִׁירָה אוֹ בְּשִׁירָה שֶׁל חֲבֵרָתָהּ, לֹא יִקְטִיר. וְאִם
הִקְטִיר, עֲלֵתָה לְבַעָלִים. נִטְמָא הַקֻּמָּץ וְהַקְרִיבוֹ, הִצִּיץ מִרְצָה. יָצָא
וְהַקְרִיבוֹ, אֵין הִצִּיץ מִרְצָה, שֶׁהִצִּיץ מִרְצָה עַל הַטֵּמָא, וְאֵינוֹ מִרְצָה
עַל הַיּוֹצֵא:

ד. נִטְמָאוּ שִׁירָה, נִשְׂרָפוּ שִׁירָה, אָבְדוּ שִׁירָה, כְּמִדַּת רַבִּי
אֱלִיעֶזֶר, כְּשִׁירָה. וְכְמִדַּת רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, פְּסוּלָה. שְׁלֵא בְּכָלִי שִׁירָה,
פְּסוּלָה. רַבִּי שְׁמַעוֹן מִכְשִׁיר. הִקְטִיר קֻמָּצָה פְּעָמִים, כְּשִׁירָה:

ה. הַקֻּמָּץ, מַעוּטוֹ מַעֲכָב אֶת רַבּוֹ. הַעֲשָׂרוֹן, מַעוּטוֹ מַעֲכָב אֶת רַבּוֹ.
הַיֵּינוֹ, מַעוּטוֹ מַעֲכָב אֶת רַבּוֹ. הַשָּׁמֶן, מַעוּטוֹ מַעֲכָב אֶת רַבּוֹ. הַסֶּלֶת
וְהַשָּׁמֶן מַעֲכָבִין זֶה אֶת זֶה. הַקֻּמָּץ וְהַלְבֹנָה מַעֲכָבִין זֶה אֶת זֶה:

ו. שְׁנֵי שְׁעִירֵי יוֹם הַכַּפּוּרִים מַעֲכָבִין זֶה אֶת זֶה. שְׁנֵי כִבְשֵׁי עֶצְרַת
מַעֲכָבִין זֶה אֶת זֶה. שְׁתֵּי חֲלוֹת מַעֲכָבוֹת זֶה אֶת זֶה. שְׁנֵי סֻדָּרִים
מַעֲכָבִין זֶה אֶת זֶה. שְׁנֵי בָזִיכִין מַעֲכָבִין זֶה אֶת זֶה. הַסֻּדָּרִים וְהַבָּזִיכִין
מַעֲכָבִין זֶה אֶת זֶה. שְׁנֵי מִינִים שְׁבִנְזִיר, שְׁלִשָּׁה שְׁבִפָּרָה, אַרְבָּעָה
שְׁבִתוּדָה, אַרְבָּעָה שְׁבִלּוּלָב, אַרְבָּעָה שְׁבִמְצָרַע, מַעֲכָבִין זֶה אֶת זֶה.
שְׁבַע הַזִּיּוֹת שְׁבִפָּרָה מַעֲכָבוֹת זֶה אֶת זֶה. שְׁבַע הַזִּיּוֹת שֶׁל בֵּין הַבָּדִים,
וְשֶׁעַל הַפְּרָכֶת, וְשֶׁעַל מִזְבַּח הַזָּהָב, מַעֲכָבוֹת זֶה אֶת זֶה:

ז. שְׁבַעַה קִנִּי מְנוּרָה מְעַכְבִּין זֶה אֶת זֶה. שְׁבַעַה גְּרוּתִיָּה מְעַכְבִּין זֶה
אֶת זֶה. שְׁתֵּי פְּרָשִׁיּוֹת שְׁבַמְזוּזָה מְעַכְבוֹת זֶה אֶת זֶה. וְאַפְלוּ כָּתָב אֶחָד
מְעַכְבֵּן. אַרְבַּע פְּרָשִׁיּוֹת שְׁבַתְּפִלִּין מְעַכְבוֹת זֶה אֶת זֶה. וְאַפְלוּ כָּתָב
אֶחָד מְעַכְבֵּן. אַרְבַּע צִיצִיּוֹת מְעַכְבוֹת זֶה אֶת זֶה, שְׁאֲרֵבַעְתָּן מִצֹּה
אַחַת. רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אוֹמֵר, אַרְבַּעְתָּן אַרְבַּע מִצֹּת: